

Endvidere maa man anse det for meget væsentligt, at der fra første Færd skabes et vist Samarbejde mellem den paatænkte Statskreds og de Stater med europæisk Omraade, der staa udenfor Forbundet, saaledes at den Mulighed for disses Deltagelse i Forhandlingerne, der er antydet under II. B. 2°, saavidt muligt straks bringes i fast Form. Medens et *Medlemsskab* af de paagældende Stater i den paatænkte Sammenslutning — saalænge de ikke er Medlemmer af Folkeforbundet — maaske kunde medføre visse Vanskeligheder overfor dette, vil en regelmæssig Drøftelse med dem under lignende Form som den, under hvilke de nu deltager i talrige Folkeforbundsovervejelser, formentlig ikke frembyde nogen Vanskelighed.

Under Hensyn til Nødvendigheden af at opnaa Deltagelse fra praktisk talt alle europæiske Folkeforbundsstater maa Bestemmelserne i den paatænkte Konvention nødvendigvis indskrænkes til de mest fornødne Hovedpunkter. Det vilde formentlig desuden være fornødent i Overensstemmelse med de i den franske Regerings Memorandum, S. 6, 2. Afsnit fremsatte Udtalelser klart at fastslaa, at der her er Tale om en Sammenslutning til fælles Drøftelse, men uden Myndighed til at træffe Beslutning paa den deltagende Statsgruppes Vegne. Det vil paa den anden Side næppe være muligt i selve Konventionen at træffe Bestemmelse om, hvilke Spørgsmaal der kan komme til Drøftelse ved Sammenslutningens Møder. Det maa antages, at det er bedre at lade Erfaringen afgøre, hvilke Emner det vil være mest paakrævet at drøfte i Fællesskab.

Med Hensyn til de praktiske Former for de foreslaaede Drøftelser er det utvivlsomt hensigtsmæssigt, at der i det franske Memorandum er peget paa alle de forskellige Organer, ved Hjælp af hvilke disse kunde finde Sted. Man maa imidlertid mene, at hvis alle disse skulde tages i Brug, vilde man komme til at gentage Folkeforbundets Organisation i saa høj en Grad, at man ikke kunde undgaa at fremkalde en vis Modstand hos Medlemmer af Forbundet. Den reelle Fare ved en saadan Forhaands-Tilrettelæggelse vilde ganske vist være ret begrænset, da Vanskeligheden ved at opnaa Enighed mellem de europæiske Stater tit vilde være særlig stor. Og paa den anden Side vil Overvejelser mellem disse indbyrdes formentlig i mange Tilfælde kunne bidrage til, at Vanskeligheder, Forbundet ellers næppe kunde overvinde, ryddedes af Vejen. Men hvis saadanne Overvejelser fandt Sted i en Række Organisationer, nøje svarende til Folkeforbundets, kunde det næppe hindres, at dette vakte Betænkeligheder hos de ikke-europæiske Medlemmer, ligesom et vist Dobbeltarbejde da vanskeligt kunde undgaaes.

Allerede af den Grund maa man anse det for rigtigt, at den paatænkte Organisation indskrænkes til det eneste nødvendige Led — »den europæiske Konference«. I dennes Møder maatte da alle de i Sammenslutningen deltagende Stater tage Del, ligesom Indbydelse kunde udgaa til enkelte udenfor staaende Stater til at lade sig repræsentere under lignende Form som ved de af Folkeforbundet foranstaltede Konferencer.

Man kan slutte sig til den i det franske Memorandum fremsatte Tanke, at »den europæiske Konferencens Præsidium skal veksle aarligt og udøves efter Tur«. Konferencens Møder burde efter den danske Regerings Mening være periodiske, formentlig aarlige. Ved saadanne regelmæssige Møder vilde de enkelte Stater kunne bringe frem til Drøftelse de Spørgsmaal, som de ønskede forhandlede, uden at det vakte saadan Opmærksomhed, som det vilde gøre, hvis særlige Konferencer indkaldtes til Forhandling om bestemte særlige vanskelige Spørgsmaal. Dette vilde ikke udelukke, at der, naar det var fornødent, afholdtes ekstraordinære Møder.

Det Spørgsmaal kan rejses, om Møderne bør holdes i Genève eller skiftevis i forskellige Stater. I sidste Tilfælde kunde Præsidenten ved hvert Aars Møde tages fra det Land, hvor Mødet holdtes, medens der udpegedes to Vicepræsidenter blandt Repræsentanterne for de andre Stater. Det er dog muligt, at det af rent praktiske Grunde vil være ønskeligt, at Møderne finder Sted i Genève; de kunde i saa Fald eventuelt holdes ved Slutningen af Folkeforbundets aarlige Delegeretmøder, enten i de sidste Dage af disse, eller i umiddelbar Fortsættelse deraf. Derimod vilde det formentlig være uheldigt, om Møderne holdtes før Delegeretforsamlingen, da de saa kunde opfattes som en Tilrettelæggelse udfra særlige europæiske Synspunkter af Afgørelser paa Delegeretmødet. Det er formentlig ogsaa Overvejelse værd, om det ikke vilde have visse Fordele at holde Møderne uden Forbindelse med Delegeretmøderne, da Tiden under disse er knap, og det kan have Vanskelighed for en Del af Repræsentanterne at forlænge deres Ophold i Genève. Hvis Møderne fandt Sted nogle Maanedere efter September-Forsamlingen, kunde de i givet Fald bidrage til at fjerne de Vanskeligheder, som maatte stille sig i Vejen for Gennemførelsen af Folkeforbundsforbundets Beslutninger i Europa.

Eventuelt kunde Møderne tænkes holdt i Fortsættelse af et af de regelmæssige Raadsmøder, hvor Repræsentanter for en Del af de paagældende Stater skal være tilstede. Repræsentationen for de enkelte Lande maatte formentlig være ret faatalig, men dog bestaa af mere end én, saaledes at det blev muligt for de Lande, der maatte ønske det, at have Repræsentanter for de politiske Hovedretninger i Landet.